

REPUBLIKA
SLOVENIJA
VIŠJE
DELOVNO
IN SOCIALNO
SODIŠČE

VDSS sodba Pdp 225/99

Sodišče: Višje delovno in socialno sodišče

Oddelek: Oddelek za individualne in kolektivne delovne spore

ECLI: ECLI:SI:VDSS:1999:PDP.225.99

Evidenčna številka: VDS00367

Datum odločbe: 06.05.1999

Področje: DELOVNO PRAVO

Institut: prenehanje delovnega razmerja - disciplinski ukrep - hujša kršitev delovnih obveznosti - varstvo pri delu - preklic pogojne sankcije

Zveza: ZDR člen 90, 90/2.

Jedro

S tem ko je tožnik, kot odgovorni vodja proizvodnje, ni sodeloval pri sanaciji požara v obratu in pri poskusu ponovnega zagona proizvodnje in ga dalj časa niti ni bilo mogoče najti, hkrati pa požara kot izrednega dogodka tega dne ni vpisal v dežurno knjigo, je ravnal v nasprotju z določbami internih aktov in nalogami iz opisa njegovega delovnega mesta ter s tem storil očitano hujšo kršitev delovne dolžnosti zaradi neizpolnjevanja oz. neupoštevanja določil iz varstva pri delu.

Izrek

Pritožba se zavrne kot neutemeljena in se potrdi sodba sodišča prve stopnje.

Tožnik sam trpi svoje pritožbene stroške.

Obrazložitev

Z izpodbijano sodbo je sodišče prve stopnje zavrnilo tožnikov zahtevke za razveljavitev sklepov disciplinske komisije tožene stranke z dne 23.10.1992 in komisije za varstvo pravic z dne 1.12.1992, s katerima je bila preklicana pogojna odločitev tožniku že predhodno izrečenega disciplinskega ukrepa prenehanja delovnega razmerja in ta disciplinski ukrep realiziran. Hkrati je zavrnilo tudi zahtevek za priznanje neprekinjenih pravic iz delovnega razmerja in povrnitev stroškov postopka. Pri tem je ugotavljalo, da je tožnik v pogojni dobi storil v navedenih sklepih očitano hujšo disciplinsko kršitev iz 4. tč. 84. člena Pravilnika o delovnih razmerjih tožene stranke, to je neizpolnjevanje oz. neupoštevanje določil iz varstva pri delu in bi zaradi tega lahko nastala materialna škoda za podjetje ter bilo ogroženo zdravje delavcev, ko dne 17.8.1992 ob izrednem dogodku, to je ob vžigu v dekaširnici obrata aluminij kot odgovorni vodja popoldanske izmene ni ravnal po

delovnih in varnostnih navodilih in ni bil prisoten ob sanaciji razmer po vžigu in poskusu ponovnega zagona proizvodnje in ni takoj vpisal tega izrednega dogodka v dežurno knjigo.

Zoper gornjo sodbo se pritožuje tožnik iz razloga zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja in zmotne uporabe materialnega prava ter predlaga njeno spremembo v smeri ugoditve zahtevku. Pri tem navaja, da zaradi njegovega ravnanja spornega dne ni grozila nobena škoda in glede na opredeljene pristojnosti njegova prisotnost v obratu dekaširnice ob sanaciji razmer po sorazmerno nenevarnem vžigu, ki ni bil nič izjemnega, ni bila potrebna. Zato ponovno zatrjuje, da njegova disciplinska odgovornost v tem primeru ni bila podana.

Pritožba ni utemeljena.

Pritožbo sodišče soglaša z vsebino in razlogi izpodbijane sodbe, ki jo je prvostopno sodišče izdalo na podlagi dovolj popolno in pravilno ugotovljenega dejanskega stanja in ob pravilni uporabi materialnega prava, pri tem pa pritožbeno sodišče v postopku na prvi stopnji tudi ni zasledilo absolutno bistvenih kršitev postopka, na katere ob obravnavi pritožbe pazi po uradni dolžnosti.

Na podlagi izvedenih dokazov, zlasti izpovedbe zaslišane priče x y, v spornem obdobju direktorja tehničnega sektorja pri toženi stranki, pritožbeno sodišče soglaša z ugotovitvami v izpodbijani sodbi, da je dne 17.8.1992 prišlo v dekaširnici obrata aluminij pri toženi stranki do izrednega dogodka - vžiga v dimnih ceveh, zaradi česar je bilo potrebno proizvodni proces prekiniti in sanirati žarišče vžiga oz. požara. Zaradi vžiga in vse do popolnega zatrtja požara je obstajala nevarnost, da se požar razširi na sosednje naprave, kar bi pomenilo nadaljnjo škodo in podaljšanje izpada proizvodnje. V skladu z 9. členom Pravilnika za izvajanje prvih, prioričnih in izrednih pregledov ter preizkusov delovnih priprav in naprav z vidika varstva pri delu se mora izvršiti izredni pregled naprav po njihovi zaustavitvi v posledici izrednih dogodkov (strojelom, požar...), v skladu s 30. členom Pravilnika o varstvu pri delu tožene stranke pa ponovni zagon v takem primeru lahko odredi vodja TOZD oz. po izpovedbi zgoraj navedene priče v njegovi odsotnosti odgovorni vodja proizvodnje. Ker tožnik, kot odgovorni izmenovodja, ni bil prisoten ob sanaciji požara v dekaširnici in ni bil prisoten ob poskusu ponovnega zagona ter ga dalj časa ni bilo mogoče najti, hkrati pa tega izrednega dogodka istega dne ni vpisal v dežurno knjigo, je ravnal v nasprotju z navedenimi določbami in v nasprotju z nalogami iz opisa njegovega delovnega mesta, ki je prav tako zahteval nadzorovanje izvajanja predpisov iz varstva pri delu in sodelovanje pri reševanju proizvodne problematike ter vodenje predpisanih evidenc. Takšno sodelovanje odgovornega vodje proizvodnje ob izrednih dogodkih in ponovnem zagonu proizvodnje ima očitno v prvi vrsti namen preprečevanja nastanka nadaljnje škode in zagotavljanje varnega dela.

Z ugotovljenim tožnikovim ravnanjem je bil tako očitno v celoti izpolnjen dejanski stan očitane hujše kršitve delovnih obveznosti iz 4. tč. 84. člena toženkega Pravilnika o delovnih razmerjih ter je bil tožnik za ugotovljeno kršitev tudi odgovoren, saj je očitno svoje delovne zadolžitve zanemaril oz. si jih lahkomišlno po svoje razlagal. Tako so bili v celoti izpolnjeni zakoniti pogoji za preklic pogojne odložitve tožniku že pred tem v mesecu aprilu 1992 pogojno izrečenega disciplinskega ukrepa prenehanja delovnega razmerja, saj je tožnik navedeno kršitev storil v pogojni dobi (2. odst. 90. člena ZDR).

Glede na povedano je pritožbeno sodišče tožnikovo pritožbo kot neutemeljeno zavrnilo ter kot pravilno in zakonito potrdilo izpodbijano sodbo sodišča prve stopnje. Ob takem izidu pritožbenega postopka tožnik sam trpi svoje pritožbene stroške.

Datum zadnje spremembe: 19.10.2016